

Communicantje

Na Pasen is het in veel geloofsgemeenschappen wederom groot feest: de Eerste Heilige Communie. Een belangrijke dag voor kinderen en hun ouders. Hoe bereiden we ons daarop voor? Er zijn verschillende catecheseprojecten hiervoor. Toch denk ik dat het allerbelangrijkste is hoe wij zelf met onze Eerste Communicantjes meeleven en hen laten merken hoe belangrijk voor ons de Eucharistie is. Met welk project ikzelf op de Eerste Communie werd voorbereid, weet ik echt niet meer. Wél weet ik nog dat mijn moeder, negen dagen voor de grote dag, voor het naar bed gaan aan mij een bijbelverhaal voorlas over het leven van Jezus en samen met mij bad. Dat heeft blijvende indruk gemaakt.

Van een Twentse moeder hoorde ik ooit een prachtig verhaal. Ook zij wilde haar kind goed voorbereiden op de Eerste Communie en ze had zich voorgenomen om een aantal keren alleen met het Communicantje naar de H. Mis te gaan. Samen in de kerk bad moeder volgens gewoonte in stilte voor aanvang van de viering. Haar kind zat stil naast haar in de bank en nam de omgeving goed in zich op. Vooral het grote kruisbeeld in de gewelven boven het altaar trok de aandacht. Plotseling stootte het kind zijn biddende moeder aan en zei: "Mama, mama, ze zijn de 'T' vergeten!" Moeder begreep er niets van. "De 'T' vergeten? Waar dan?" "Daar, boven het kruis, daar staat INRI, dat moet toch INRIT zijn?"

Gebedsdag om roepingen in de eigen regio

Elk jaar wordt op de vierde zondag van Pasen wereldwijd stil gestaan bij roepingen tot het priesterschap en het diaconaat. In 2013 valt deze Roepingenzondag op 21 april. De Roepingenraad van het Aartsbisdom Utrecht organiseert op de zaterdag vóór Roepingenzondag (20 april 2013) een gebedsdag in de drie vicariaten.

Voor het vicariaat Utrecht is dat in Baarn, voor het vicariaat Arnhem is dat Renkum. In het vicariaat Deventer wordt de dag georganiseerd in Hengelo.

De dag begint om 11.00 uur met een Eucharistieviering, daarna volgt een eenvoudige lunch. Het middagprogramma ziet er als volgt uit:

13.00 uur: inleiding vicaris/presentatie magazine
13.15 uur: getuigenis priesterstudent
13.45 uur: inleiding door ambassadeur diaconaat
14.15 uur: pauze

Moeder moest er natuurlijk om lachen. Toch begreep ze ook dat haar zoontje dat nog maar net had leren lezen feitelijk de spijker op zijn kop sloeg, zonder het zelf nog te beseffen. Heeft Jezus door zijn dood aan het kruis immers niet de toegang tot het eeuwig leven voor ons ontsloten? Hij is de Weg, Hij is de Deur, dus waarom niet de Inrit?

In de Eucharistie vieren wij het Paasmysterie. Het leven, het lijden, de dood en verrijzenis van Jezus worden er steeds weer opnieuw realiteit. Zo is het Sacrament van de Eucharistie onze blijvende toegang tot de Levende Heer. Hij die ons door het delen in zijn Lichaam en Bloed hier en nu reeds toegang geeft tot het eeuwig leven. Het besef van die grote genade is het begin van iedere christelijke levensroeping. Mogen wij onze kinderen daarin voorgaan opdat zij Weg-wijs worden!

Vicaris H. Pauw

PS: Voor wie het misschien ook niet (meer) weet: INRI is de Latijnse afkorting voor 'Jezus van Nazaret, Koning der joden,' het opschrift dat Pilatus op het kruis had laten aanbrengen (vgl. Joh. 19,19).

14.30 uur: Rozenkransgebed
15.00 uur: Sluitingslof
15.30 uur: Afsluiting met een drankje

De gebedsdagen worden gehouden in:

- Kerk van de H. Nicolaas, Kerkstraat 17 te Baarn
- Kerk van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming, Utrechtseweg 153 te Renkum
- Lambertusbasiliek, Enschedesestraat 3 te Hengelo

Nieuwsbrief van het Ariënsinstituut Aartsbisdom Utrecht

Nr. 12, maart 2013

Contact: Ariënsinstituut
Keistraat 9
3512 HV UTRECHT

Bankrekeningnr. 81.04.96.488
*t.n.v. het Fonds Priesteropleiding
Aartsbisdom Utrecht (te Utrecht)*

Roepingen – teken van hoop, gegrond in het geloof

Vijftig jaar geleden heeft paus Paulus VI de Wereldgebedsdag voor Roepingen ingesteld, om God te vragen arbeiders voor zijn Kerk te blijven sturen. Inmiddels is deze Roepingenzondag niet meer weg te denken van de kerkelijke kalender. Elk jaar weer, op de vierde zondag van Pasen, staan we stil bij de nood aan gewijde bedienaren in onze Kerk.

Gelukkig heeft emeritus paus Benedictus XVI voordat hij besloot om terug te treden nog kans gezien om een brief te schrijven, waarin hij ons oproept ons te bezinnen op het thema: *Roepingen, een teken van de hoop die is gebaseerd op het geloof* (zie ariënsinstituut.nl/roepingenraad voor de gehele tekst). Hij schrijft daarin dat onze hoop als christenen berust op het vertrouwen in God: Hij verlaat ons nooit en Hij blijft trouw aan zijn mensen. Net zoals tijdens zijn aardse leven loopt de verrezen Heer ook vandaag door de straten van ons leven en ziet ons ondergedompeld in onze activiteiten, met al onze verlangens en noden. Hij woont nu te midden van de gemeenschap van leerlingen die de Kerk is en vandaag de dag roept Hij nog steeds mensen op om Hem te volgen. De roep kan op elk moment komen. Ook vandaag de dag blijft Jezus zeggen: "Kom, volg Mij" (Mc. 10,21). Zijn uitnodiging aannemen betekent dat we niet langer onze eigen weg kiezen. Hem volgen betekent onze eigen wil onderdompelen in de wil van Jezus en Hem werkelijk prioriteit geven in ons leven: in het gezin, op het werk, in onze persoonlijke interesses, in onszelf. Het betekent onze levens aan Hem geven.

Persoonlijke ontmoeting

Roepingen tot het priesterschap en het gewijde leven komen voort uit de ervaring van een persoonlijke ontmoeting met Christus, vanuit een echte dialoog met Hem. Het is daarom nodig hierin te groeien door Hem steeds beter te leren kennen. Dit proces, dat ons in staat stelt om positief op Gods roep te reageren, is mogelijk in christelijke gemeenschappen waarin het geloof intensief beleefd wordt, waar vrijgevig getuigenis wordt gegeven van trouw aan het Evangelie en waar mensen leven in trouw aan de sacramenten en aan het persoonlijk gebed.

Door het persoonlijk getuigenis van priesters, diakens en religieuzen kunnen zij, in het bijzonder aan jonge mensen, een sterk verlangen doorgeven om zelf ook antwoord te geven op de roepstem van Christus. Laten er dus toegewijde priesters, diakens en religieuzen zijn die weten hoe jonge mensen te begeleiden als 'metgezellen op reis' en die hen helpen om op de vaak moeilijke en bochtige weg Christus te herkennen en hen vol enthousiasme te vertellen hoe mooi het is om God, de Kerk en je broeders en zusters te dienen. Benedictus XVI besluit zijn brief met de wens dat "jongeren te midden van zo'n groot aantal oppervlakkige en kortstondige keuzes de aantrekkingskracht weten te koesteren van waarden, hoogstaande doeleinden, radicale keuzes voor een dienst aan de ander in het voetspoor van Jezus."

Gebedsdag om roepingen

Dit jaar wil de Diocesane Roepingenraad het aanhoudend gebed om roepingen ondersteunen door op drie plaatsen in ons aartsbisdom een gebedsdag om roepingen te organiseren. Deze dag vindt plaats daags voor Roepingenzondag, op **zaterdag 20 april 2013**. Elders in deze Nieuwsbrief treft u een uitnodiging aan voor deze dag en meer informatie over het programma. Er is altijd een gebedsdag bij u in de buurt, dus we hopen dat we veel mensen mogen begroeten. Want u weet het: *Vraag de Heer van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om te oogsten* (Lc. 10, 2).

drs. P. Kuipers
rector Ariënsinstituut

Excursiedag theologiestudenten aartsbisdom

Alle theologiestudenten, seminaristen en kandidaten voor het pastorale werk van het Aartsbisdom Utrecht kwamen begin dit jaar samen voor de jaarlijkse excursiedag. Deze is bedoeld om een kijkje te nemen in een parochie, een instelling of een bijzonder project in het aartsbisdom.

In de ochtend waren we te gast bij de Dienaressen van de H. Geest van de Altijddurende Aanbidding in Utrecht, in de volksmond ook wel de Roze Zusters genoemd. Zij wonen in de wijk Zuilen en leiden daar een leven van afzondering en contemplatie. Deze congregatie werd eind 19de eeuw in Steyl opgericht door de heilige Arnold Janssen. Hij vond het belangrijk dat er een congregatie was die het missiewerk van de andere broeders en zusters met gebed en aanbidding zou ondersteunen. Hoewel het missiewerk enigszins verdwenen is, is dát tot op de dag van vandaag het

apostolaat van deze zusters: bidden voor de priesters en het pastoraat in het Aartsbisdom Utrecht. De dag begon met een Eucharistieviering in de kapel van de zusters. Rector Kuipers ging daarin voor en sprak in de homilie over de navolging van Christus. Als Hij leerlingen roept, stelt Hij niet eerst een profielschets

priester 2.0

Het Fonds Priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht heeft één doel: de beste opleiding voor priesters mogelijk maken. Wij willen zoveel mogelijk priesters op een optimale wijze scholen voor het Aartsbisdom Utrecht. We willen de opleiding versterken, onder andere door een nog breder opleidingsprogramma, optimale studie- en woonfaciliteiten en maximale ondersteuning aan onze priesters in opleiding. Dat kost geld. Helpt u mee? Maak uw gift over op rek.nr. 81.04.96.488, t.n.v. het Fonds Priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht te Utrecht. Het fonds. Voor priesters van morgen.

Het Fonds Priesteropleiding is een initiatief van het Aartsbisdom Utrecht

 Fonds Priesteropleiding www.fondspriesteropleiding.nl

op. Ook wordt er geen sollicitatiecommissie ingesteld. Hij roept wie Hij zelf wil: 'Volg Mij!' Na de Eucharistieviering werden we ontvangen door de zusters die openhartig spraken over hun leven 'achter slot en grendel'. Daarna vertelden Violette van Liebergen en Astrid Leenheer over de altijddurende aanbidding in de kapel van de zusters en over de waarde van deze eucharistische aanbidding in het leven van een gelovige en van de parochie. De ochtend werd afgesloten met een moment van stille aanbidding in de kapel.

De dag werd voortgezet in het St. Antoniusziekenhuis te Nieuwegein. Daar werden we ontvangen door Nanda de Hoop, oud-student van de toeleiding en sinds een jaar geestelijk verzorgster in dat ziekenhuis. Ze vertelde uitgebreid over haar werkzaamheden en de uitdagingen van geestelijk verzorgster in deze tijd, maar ook over de goede contacten met patiënten en ziekenhuispersoneel. Ze nam ons mee naar de gebedsruimte waar iedereen binnen kan lopen om even stil te worden of een kaarsje aan te steken. Ook liet ze ons het auditorium zien dat elke zondag wordt omgetoverd tot een sfeervolle kerkzaal, waar patiënten en gasten van buiten samen de zondag kunnen vieren. Aan het einde van de middag baden we in de stilleruimte van het ziekenhuis samen de vespers en namen afscheid van enkele studenten die hun studie hebben afgerond en zich voorbereiden op een functie in het pastoraat van het aartsbisdom.

Een sacrale rompstand

Zaterdag 3 maart vond op het Ariënsinstituut te Utrecht de jaarlijkse recollectie in de veertigdagentijd plaats, voor allen die zich voorbereiden op een pastorale taak of ambt in het Aartsbisdom Utrecht.

De dag begon met de viering van de Eucharistie in de kapel van het Ariënsinstituut met als celebranten emeritus-priester Oscar Swijnenberg en rector Patrick Kuipers. De inleiding van de recollectie, gegeven door pastor Swijnenberg, stond in het teken van het hebben en/of verkrijgen van een goede 'sacrale rompstand' in onze Kerk anno 2013.

Van belang in de tijden achter ons, die van nu en die nog komen gaan, is het luisteren naar ons hart, maar daarbij ons verstand niet te vergeten. Want het is in ons hart dat God tot ons spreekt, waar Hij ons roept Zijn Zoon na te volgen op manieren die voor ieder van ons verschillend zijn. Sommigen van ons roept Hij om

Hem te volgen als priester of diaken, anderen als pastoraal werk(st)er of catechist, et cetera. Van belang is erachter te komen of de roeping die je hebt authentiek is en of je dát doet, wat God van je verlangt. God zou namelijk niemand iets op zijn of haar schouders leggen dat hij of zij niet kan volbrengen.

Om erachter te komen wat Gods wil is met ons leven hebben we een goede sacrale rompstand ofwel een Godgerichtheid nodig. In het verkrijgen van deze houding is het van belang dat je door dalen en

over pieken gaat. Geen roeping kan als 'authentiek' worden bestempeld wanneer men niet door kloven van schaduw en crisis is gegaan. Want het zijn juist deze ervaringen die je leven en roeping vormen en uitzuiveren. In je vorming is het van belang niet te veel over te hellen naar 'linkse' of 'rechtse' ideeën binnen de Kerk. De extreem 'linkse flank' staat op gespannen voet met het geloof van de Kerk. De extreem 'rechtse flank' daarentegen staat op gespannen voet met de (naasten) liefde. Te veel van het één of het ander leidt je alleen maar weg van Gods plan met jouw levensweg. Het is juist in het bewandelen van de *Via aurea in medio Ecclesiae* (de gulden middenweg in het midden van de Kerk) dat we een goede orthodoxe Godgerichtheid of sacrale rompstand ontdekken.

Een goede wijze om de juiste sacrale rompstand te bereiken is de, letterlijk, heilige stilte, zoals we die bijvoorbeeld vinden in de viering van de Eucharistie. Het is dan ook in deze heilige dankzegging dat we in de stilte, in het diepst van onze ziel, God tot ons horen spreken, aldus Meister Eckhart en zo door de juiste sacrale rompstand de wil van God, in ons leven, kunnen volbrengen.

Johan Rutgers
Priesterstudent Aartsbisdom Utrecht

ROEPINGENZONDAG 2013

Ga uit IK ben met jullie

www.ariensinstituut.nl
www.roepingenzondag.nl